

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **S.G.**

podejrzanego o czyny z art. 212 § 1 k.k., art. 216 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k., art. 226 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 29 lipca 2025 r.

wniosku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi

z dnia 4 lipca 2025 r., sygn. IV K 903/25

o przekazanie rozpoznania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie.

[WB]

UZASADNIENIE

W dniu 30 czerwca 2025 r. do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wpłynął wniosek o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia S.G., który jest podejrzany o popełnienie kilkunastu czynów zabronionych w przeważającym zakresie dotyczących zniesławienia, znieważenia sędziów Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia orzekających w sprawach karnych w Łodzi oraz sędziów wydziału karnego Sądu Okręgowego w Łodzi - w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym.

Tenże Sąd wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k., podnosząc, że z uwagi na charakter czynów, o które podejrzany jest S.G., jak też status zawodowy osób pokrzywdzonych tymi czynami, w celu usunięcia mogących się zrodzić, w płaszczyźnie społecznej, wątpliwości co do możliwości rozstrzygnięcia tej sprawy w sposób obiektywny przez sąd właściwy, zaistniała konieczność, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, przekazania rozpoznania tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy, dający bowiem podstawę do odejścia od właściwości miejscowej sądu, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Dlatego odstąpienie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej, że pozostawienia sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałby się dobru wymiaru sprawiedliwości.

Taka sytuacja zaistniała w tej sprawie.

Z uwagi na fakt, że osobami pokrzywdzonym czynami podejrzanego w głównej mierze o charakterze zniesławienia i znieważenia są sędziowie sądu właściwego do rozpoznania sprawy, ale także sędziowie ewentualnej instancji odwoławczej od orzeczenia zapadłego w pierwszej instancji, należało uznać, iż cały sąd miejscowy jest nieodpowiedni do jej rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny, a więc niebudzący wątpliwości u postronnego obserwatora niezaangażowanego w przebieg i wynik postępowania co do możliwości rozstrzygnięcia sprawy przez ten sąd w sposób niezawisły i bezstronny.

Z tego względu należało sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]

